

[Arbejds- og socialministeren.]

realisable aktiver eller lignende, endvidere når den væsentligste indtægt består i renter af kapital og pågældendes arbejdsevne eller erhvervsmuligheder er således nedsat, at hans arbejdsindtægt kun kan blive af ringe betydning.

Hvis formuen overskrider grænsen, kan ingen optages eller forblive som nydende medlem i en sygekasse, forinden sagen har været forelagt for det i henhold til folkeforsikringslovens § 8 nedsatte udvalg. Udvalgets tiltrædelse skal godkendes af direktoratet for sygekassevæsenet. Direktoratet er imidlertid ret lemfældigt i sin dispensationspraksis. I flere af de tilfælde, jeg netop har nævnt, godkendes det således, at medlemsskabet bevares, selvom formuen betydeligt overstiger de fastsatte grænser.

Når det øverste medlem nu spørger, om loven agtes optaget til revision med hensyn til dette spørgsmål, må jeg svare, at jeg ikke umiddelbart påtænker at stille forslag om en almindelig ændring af loven på dette punkt, en ændring, der vel i givet fald skulle gå ud på en ophævelse eller i hvert fald en lempelse af kravet om ubemidletthed, forsåvidt angår formueejere. Jeg vil dog gerne tilføje, at der i ministeriet har fundet visse overvejelser sted om, hvorvidt der i anledning af den nye ejendomsskyld burde gennemføres specielle lempelser for de ejendomsbesiddere, som omvurderingen kan have haft uheldig indvirkning på i sygekasse-mæssig henseende. Da omvurderingen ikke har medført nogen reel formueforhøjelse for ejendomsbesidderne, kunne det på forhånd synes rimeligt at lade de personer fortsætte sygekasse-medlemsskabet, hvis formuer alene som følge af omvurderingen er bragt op over de fastsatte formuegrænser. Spørgsmålet om særlige lempelser for disse sygekasse-medlemmer har også på ministeriets foranledning været behandlet i sygekasse-nævnet, der imidlertid ikke har ment at kunne tage endelig stilling til, hvilke lempelser der eventuelt bør ske, forinden der er tilvejebragt klarhed over, hvorvidt der skal gennemføres lempelser på andre områder, der berøres af stigningen i ejendomsskyld.

På dette stadiet befinder sagen sig nu, og jeg ser mig ikke i stand til for øjeblikket at udtale mig om, hvorvidt der vil blive truffet foranstaltninger og eventuelt da hvilke for at afbøde de virkninger, der er kommet på baggrund af de stigende ejendomsskyldvurderinger. En mere almindelig regel om, at man skal se helt bort fra stig-

ningen i ejendomsskylden, vil næppe kunne undgå at blive følt som en uretfærdighed overfor andre formuebesiddere, som i realiteten er mindre velstillede, men som, fordi formuerne ikke er bundet i fast ejendom, ikke kan være medlemmer af en sygekasse.

Jeg må derfor i og for sig være enig i, at det vil være mest hensigtsmæssigt foreløbig at se tiden lidt an og at afvente, om man på andre områder måtte finde anledning til at gennemføre særlige lempelser. Jeg kan i denne forbindelse bemærke, at spørgsmålet først får praktisk betydning, efter at skatteligningen for 1951-52 er tilendebragt, og der vil således gå nogen tid, inden spørgsmålet bliver aktuelt.

Jeg vil endelig også gerne påpege, at man allerede på grundlag af den dispensationspraksis, som jeg omtalte før, vil kunne undgå, at der fremkommer særligt stødende resultater. Jeg vil imidlertid fortsat i den kommende tid have min opmærksomhed henvendt på dette specielle forhold og vil i hvert fald drage omsorg for, at der hidføres en endelig klaring, inden spørgsmålet får aktuel betydning.

From: Jeg takker den højtærede minister for oplysningerne og for den velvilje, der er blevet lagt for dagen overfor det rejste problem.

Jeg forstår af disse oplysninger, at der vil være mulighed for dispensation og for at udnytte en sådan netop for den kategori, jeg her har omtalt. Jeg beklager i og for sig, at den højtærede minister ikke vil tage loven op til revision. Jeg synes, at netop disse mennesker, der har en mindre formue, og som ikke ønsker at ligge det offentlige til byrde på nogen måde, som har denne formueafkastning som eneste indtægt, er nogle af de mennesker, der er hårdest ramt i vort samfund, og jeg mener derfor, det ville være rigtigt, om man kunne få loven formet således, at de ikke blot var henvist til en dispensationsbestemmelse, men at det var deres naturlige ret at kunne blive stående som nydende medlem af en sygekasse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om brug af huse på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3517; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1227).